

גבעת חיים מאוחד

גבעת

מלון פוימי ס"ה/13 כ"ב באוד א' חשט"ה 20 3 במרץ 2005

צוות ניהול

ישיבה מס' 3 24 בפברואר 2005

נוכחים: אורנה חיים, גדי וולף, זהר ברוש, ראובן אתר,
אלעד דרך, יורם גור ואלון שפיצר

1. **אושר פרוטוקול צוות ניהול**
מס' 2 מ-20 בינואר 2005
 2. **העסקת עובדים זרים –**
בהשתתפות דוד מזרחי, ארז
מחברת פ.ל.ח ויניב בן צבי
- לחברת פ.ל.ח היתר להעסיק
עובדים זרים.
- ניווד העובדים הזרים בין
החקלאים מבוצע כחוק.
- הקיבוץ לא חשוף מבחינת
תביעות – כל החשיפה על
חברת פ.ל.ח.
- חברת פ.ל.ח מגישה תביעה
לבג"צ בגין קיצוץ בכמות
הוויזות לחקלאות.
 3. **קניות בהום-סנטר**
בהמשך להסכם בין גרנות
להום-סנטר סוכם שכלי עבודה
ומוצרים שנמכרים בהום-סנטר
ובשימוש הענפים ייבדקו על-ידי
רכזי הענפים ובמידה ותהיה
כדאיות יירכשו בהום-סנטר
על-פי ההסדר.
 4. **בתוכנית לישיבות הבאות של
צוות ניהול:**
- ביקור באבוקדו גרנות ופגישה
עם צבי קמינר.
- פגישה עם איציק בדר.
- רשם: אלון שפיצר – רכז משק

סוכם

- דוד מזרחי יארגן עובדים
מחברת פ.ל.ח להודיה ולרפת
ויוחזרו העובדים מחברת
השגחה.
- יוקפדו תנאי הניקיון במגורים.

משולחנו של יהודה גלר

אפתח בענייני דיומא

1. תקשורת

א. עלויות השיחות לחו"ל. בפרסום עלויות השיחות לחו"ל באמצעות קו הטלפון הנייח נפלה טעות גסה בעלות התקשורת לקפריסין. העלות הנכונה הנה 60 אגורות לדקת שיחה ולא כפי שפורסם 7.025 ₪. אנו מטפלים בהזולה נוספת של עלויות השיחות לארצות צפון אמריקה ולאירופה המערבית.

ב. סולרי – המעבר לפלאפון

התעוררה וקיימת אי שביעות רצון ממכשירי הטלית X 60 – המכשירים שנמסרו ללא עלות נוספת ומשמשים את מרבית החברים, ואנו נדרשים ודורשים להעלות את הסוגייה בפני הנהלת החברה ולוודא תיקון מיידי. בקשתי מכל מי שנתקל בליקוי כלשהו בגין המכשיר האמור, ליידע את משה בניק או אותי – ורצוי בפירוט כתוב של הליקויים. לריכוז המידע בדבר הליקויים והתקלות חשיבות רבה, הן לצורך מתן תשובות מיידיות לשיפור והן לצורך בירור יסודי ומסקנות עם חברת פלאפון. סוגייה נוספת בעקבות המעבר – קשיי תקשורת במהדרין. נמצא כיום בבדיקה הנדסית ויש להניח כי תיפתר בהקדם. ואחרונה בעניין זה – ביקורת לא מעטה על הקצאת שיחות לממלאי תפקידים בקהילה, תידון עניינית ויינתנו תשובות הולמות. ולכל הטוענים – הפנו את פניותיכם אישית אלי.

2. גדרות מסביב לגני הילדים

על פי עקרונות הכסת"ח (לכל שאינם מבינים את משמעות ראשי התיבות – שאלו את הצעירים), החליטה המועצה לגדר את כל מוסדות החינוך שבאחריותה בגידור תיקני. ואלה התוצאות. לא שאני מתנגד לגידור לכשעצמו, שיעודו מניעת תנועה חופשית של הילדים מחוץ לגן, אבל צריך גדר נמוכה יותר ותואמת לסביבה, בדומה לגדר הקודמת מסביב לגן רותם.

אין לנו כל מעורבות ושליטה על התקנת הגדרות, אך יש בידינו היכולת לשפר את החזות בנוי הולם ונכון שנממשו.

3. ככל הנראה לא אפשרי לאחרונה מבלי הערות – "שוטר ושוטה" הכפר.

כלבים

לאחרונה ננשך בפועל תושב, ותקיפות של כלבים לעיתים בנביחות והסתערות סרק על רוכבי אופניים והולכי רגל, נמשכות כל העת.

הפתרון האחד – לנהוג על-פי חוקי המדינה ומוטב לפני תאונות ותביעות משפטית – והיו דברים מעולם, אם להסיק מהנעשה בנחלות הכלבים בקיבוץ – גם יהיו בעתיד.

בריונות פלילית

שפיכת כף אדמה של שופל על רכב של חברה והוצאת אוויר מגלגלי רכב שחנה במגרש החניה, הנם שני אירועים שהועברו לאחרונה לטיפול המשטרה, ולא אוסיף.

נסיעת ילדים על שני גלגלים ממונעים – טוסטוסים ודומיהם.

לכאורה עניינם של ההורים ושל מערכת החינוך אך לבקשתם גם ענייני שלי ושל כלל הציבור. גיל הנוהגים – וכמובן ללא רשיון להם ולכלי, ירד לאחרונה עד ל-15, ולא פעם אף מגדילים סיכון ומרכיבים את חבריהם. הסיכון הפיזי הנו על נוהגי הרכב ולא אחת גם על הנקרה בדרכם. הסיכון הכספי, בהעדר הביטוחים הנדרשים, מוטל על כולנו, שלא לדבר

על תוצאות אפשריות של נכות להם ולזולת. לכל המעורבים בסוגייה, וכפנייה לכולנו, להתערב בפועל, או לפחות לדווח על כל מקרה דומה.

4. מים חמים – מערכת חום

בגבעתון הקודם הבאתי את עיקרי הנתונים שהתייחסו לצריכת המים המופרות/בזבזנית בקיבוץ. כמובטח אני משלים את הדיווח בנתוני המערכת היותר "בזבזנית", מערכת המים המרכזית של המים החמים.

להלן הנתונים העיקריים עם הסיכום התמחירי של שנת התקציב 2004

סכום ₪	% מהוצאות	
		הכנסות
76,475	8.57%	הכנסות מסלקטד
110,306	12.36%	מס קהילה
106,560	11.94%	מס מוניציפלי
309,836	34.72%	מים חמים
603,177	67.59%	סה"כ הכנסות חיכויים
		הוצאות ישירות
-68,518	7.68%	עבודה
-669,949	75.08%	גז
-18,337	2.05%	חשמל
-68,658	7.69%	מים
-825,462	92.51%	סה"כ ישירות
		הוצאות עקיפות
-60,876	6.82%	אחזקת קיטור ורשת
-2,078	0.23%	מנהל וכלליות
-3,926	0.44%	רכב
-66,880	7.49%	סה"כ עקיפות
-892,342		סה"כ ישירות+עקיפות

ביאורים לטבלה

- א. הכנסות: מורכבות מהשתתפות החברים (43 ₪ לחודש לנפש) שוכרי דירות – זיכוי לפי 60 ₪ לנפש – כלול בשכר הדירה, וממס הקהילה – בסעיף אחזקת מערכת חום – 25 ₪ לחודש לחברים בלבד. כמו כן נכללות ההכנסות משימושי המטבח המושכר.
- ב. הוצאות – מפורטות. אין מדידה ופירוט של הוצאות המכבסה.
- ג. סה"כ – מבטא את הגירעון. כל הגירעון מומן מהשתתפות החברים כלומר, ממיסי קהילה שעשויים להיחסך בסכום חודשי של 63.4 ₪ לחבר.
- ד. סה"כ ההוצאה החודשית האמיתית לחבר בשנת 2004 = 43+25+64 = 132 ₪.
- ה. בפועל עלות המערכת לחבר גבוהה יותר מאחר ובשכונות פרדס, לימונים ובית שיקמה חימום המים מבוצע באמצעות דודי חשמל.
- ו. השימוש במים חמים –
- תצרוכת המים במערכת החום המרכזית עומדת על כ-34.3 אלף מ"ק בשנה ובממוצע יומי כ-94 מ"ק. כמות זו מתחלקת על כ-700 נפשות (כל דיירי השכונות בהן מתבצע חימום מים באמצעות דודי חשמל אינם נכללים במערכת) ומכאן תצרוכת יומית ממוצעת של כ-134 ליטר, פי 3-4 מהמקובל בשימוש באמצעות דודי חשמל.
- עד כאן הנתונים – והם מדברים בעד עצמם.
- מכאן מה עושים. לכאורה הפתרון המתבקש והמקובל הנו מעבר מידי דודי חשמל פרטניים לכל דירה וביטול המערכת המרכזית.
- בפועל – לא מעט קשיים ומכשולים בדרך ליישום ועיקר משמעותם העלויות וההשקעות הנדרשות.
- בעיקרן וללא פירוט – ההפרדה בין מערכות משותפות לשתי דירות או יותר. התאמת התשתית של מערכת החשמל. המקורות למימון ההשקעות הנדרשות. פעולות והשקעות לטווח הקצר ביחס לתכנון ויישום לטווח הארוך יותר.
- ומה ברזומו של קיבוץ –
- א. תוכנית המשק לשנת 2005 תובא לדיון באסיפה שתתקיים ביום ה' הבא ולאחר מכן לאישור הקלפי. התוכנית תוצג במצגת – באמצעות הטכנולוגיה המודרנית, ומומלץ לצפות וליטול חלק. חוברות התוכנית במזכירות לכל המבקשים.
- ב. פרסום חוברת השינוי המעודכנת יידחה לשבוע הבא בעקבות הבקרה והייעוץ המשפטי בניסוחיה. לאחר הפצת החוברת נפתח את תהליך האישור בדיונים באסיפה בהסתייגויות ובהשלמות החברים ולאחר מכן לאישורה בהצבעה בקלפי.
- להזכיר – לאחר אישור השינוי עלינו לבחור את ועד האגודה, את ממלאי התפקידים הנבחרים ועל פי הדיון, גם את הוועדות השונות.
- שיוך הדירות והצמיחה הדמוגרפית – בהרחבה בגבעתונים הבאים.

שבת שלום - יהודה.

מים בששון

הם מתחילים את העבודה מוקדם, ולעולם לא יודעים מתי יסיימו ויחזרו הביתה. ביום שישי, בשעה מאוחרת אחר-כצהריים הם עדיין בעבודה, נענים לקריאת חירום לתיקון פיצוץ בצינור מרכזי של אחד המושבים או מסיימים קריאת שעונים בכפר הרואה לפני כניסת השבת. **פנחס שלישימן ואריה קונסקר**, צוות המים הישן-חדש, הגדילו מאוד את היקף העובדה של הענף ובקרוב הם יוכרו כמוקד עזרה עסקי למערכות מים, בשדות וביישובים השכנים לנו.

למי אתם נותנים שרות?

80 אחוזים מהעבודה שלנו הם מחוץ לגבעת חיים. אנחנו מתחזקים את מערכות המים של **גן יאשיה ואמץ** – מבצעים את התחזוקה והפיתוח של **פרדסי מהדרין**, חברה שמעבדת כ-6000 דונם – זה שטח אדיר, עבודה שגוזלת חלק גדול מהזמן שלנו, לפחות יומיים בשבוע – עושים עבודות ותיקונים **בחגלה ובחיבת ציון**, מבצעים עבודות **למועצה האזורית**, והעיקר, משמשים אנשי המים של **כפר הרואה**, שם אנחנו קוראים את השעונים בבתים ובחלקות, מתחזקים את המערכות, נענים לקריאות חירום, משמשים כתובת לאנשים ומבצעים את הבקרה על הפחת עם כל הכרוך בכך. זו עבודה רוטינית ומסודרת, בבתים ובחלקות. החלפנו בשדות של הכפר את כל השעונים והכנסנו שיפורים במערכות. היתה להם למשל בעיה של פחת מים גדול, 20 אחוזים, (שעונים שלא מודדים כמו שצריך, מערכות לא מסודרות) והם ירדו, גם בעזרתנו, ל-5 אחוזי פחת, וחברים שם קיבלו פעם ראשונה החזרים במקום חיובים על איבוד מים. מקבלים אותנו שם יפה, בגלל הדברים האלה. יש תמיד קוריוזים לפני השבת, הם תמיד נבחלים, שואלים אם יש לנו גוי של שבת, אנחנו מציעים את עצמנו...

אנחנו עובדים גם עם מעסיק גדול שמגדל תפוחי אדמה באזור, ולאחרונה התחלנו לתת שרות גם במושב **בית חירות**. במושבים יש אחריות של המושב עד החיבור למשק, עד לשעון המדידה לחלקות הפרטיות.

ברור שכל אלה באים בנוסף לשרות לקיבוץ ולענפים – בענף ההודיה ביצענו בשנה החולפת התקנה חדשה לכל מכלי המים והתקנו את צנרת הגז בלול האורך, וברפת החדשה ביצענו בעזרתו של אבי רז, וכן בעזרתו של יראון שלישימן, ועל-פי תכנון של פנחס את כל מערכות המים, שזה פרויקט גדול מאוד. על זה יש להוסיף את **גבעות החורש** – שם אגב יש הפרדה: מה שהיה קודם של גבעת חיים הוא בטיפולנו, ומה שהיה קודם שלהם הוא בטיפול ענף המים של עין החורש – אנחנו מבצעים עבורם פרויקט שדרוג מערכות השקיה במהדרין בהשקעה של 150 אלף ₪, ואת **גד"ש חפר** באופן חלקי, כי יש להם אנשים שלהם.

מה הסיכומים ל-2004?

מחזור המכירות גדל מחצי מיליון לשבע מאות אלף, כולל כ-150 אלף ₪ מכירת חלקים. לענף יש הרבה הוצאות – החזקת כלים, תיקונים, אמורטיזציה – אבל רוב ההכנסות הן מעבודה. לשלושה עובדים (בשנה שעברה עבד אתנו גם אבי רז) זה יחסית די גבוה. נותר לנו רווח נקי, אחרי כל ההוצאות, בסך 80 אלף ₪. זה הישג בהחלט מכובד. הכסף הזה נכנס נטו לגבעת חיים ובעקבות ההצלחה הזאת קיבלנו בונוס כספי קטן מהקיבוץ.

מי מחליט איזה אחוז מההכנסות יופנה למשכורות, ואיזה להשקעות של הענף?

רכז המשק. אין ספק שהשיטה הקיימת אינה גורמת למוטיבציה לצוות כמו שלנו, שמגדיל את הכנסות שלו ב-40 אחוזים בשנה. צריך שהעובדים יראו את זה בכיס. הבהרנו שעד עשרה אחוזי רווח מהמחזור צריכים לעבור בסוף השנה לקיבוץ. כך מקובל בשוק. מעבר לזה צריך לחשוב מה עושים בכסף הזה, שבא בזכות העבודה של האנשים. יש לנו צורך בהשקעות בענף, פנינו וביקשנו רכישת כלים, כי המערכות שלנו מאד ישנות. לפני שנתיים רכשנו מחפר יד שנייה, כי בלעדיו לא היינו יכולים לעשות את כל העבודות. הוא החזיר את עצמו כבר מזמן. בלי זה אי-אפשר היה להגיע למה שהגענו. יש לנו רתכת עתיקה,

אולי 30 שנה, שיש בה הרבה שימוש. זה ציוד אלמנטרי, אבל יש גם צורך במכונת הדבקה לצנרת פלסטיק, כדי לענות לבקשות של לקוחות. מבחינת השכר, אין ספק שלצוותים מקבילים לנו בחוץ, הנטו שנשאר להם בכיס, בסופו של דבר, גבוה משלנו. היום המשכורת שלנו היא לפי שעות עבודה, עם שעות נוספות, כולל יום שישי.

עסק עצמאי

המשק כבר נתן לנו הצעה לצאת לעצמאות, והשנה זה באמת על הפרק. פנחס: ב-99 פניתי לאורי רכו המשק ואמרתי שאני רוצה לעשות עבודות חוץ. הוא אמר שכדאי להתארגן לפני שהקיבוץ עושה את מהלך ההפרטה. היום אני יכול להגיד שזה הסתבר כמהלך נכון, באנו מוכנים לשלב ההפרטה. אני לא בטוח שאחרים היו מוכנים באותה מידה.

מה סוד ההצלחה שלכם?

אנחנו נותנים פתרון תוך 24 שעות, על-מנת שלא תיפגע ההשקיה. יש קריאות, בעיקר בעונה, על פיצוצים בחלקות צמאות, שתילים חדשים שנמצאים בסכנה – והחקלאים מצפים לשרות מיידי. אנחנו מתארגנים, יש לנו כלים שלנו, חלקים שלנו – אחרי זה הם מחזירים לנו – יש לנו הידע והיכולת, ואנחנו נותנים פתרונות. ברוב המקומות הצנרת ישנה, כי אנשים לא משקיעים ברכישת דברים חדשים אבל אנחנו מכירים את המערכת ויודעים לפתור בעיות. הלקוח יודע שהוא בא אחרינו והתקלה מתוקנת בצורה מקצועית ואמינה ואין הפסד ימי השקיה. מילה שלנו זו מילה, ובגלל זה השם שלנו עובר מפה לאוזן, פונים אלינו יותר ויותר. הבעיה שלנו היא להספיק את העבודה. קורה שמפסידים עבודות, כי אנחנו אנשי שירות, שלא יכולים להגיד שיש לנו משהו אחר יותר טוב כלכלית. הלקוחות רוצים תמיד את פנחס ואריה, לא רוצים קבלן משנה. חשובה לנו איכות העבודה, הרמה והאמינות, ולכן אנחנו עובדים ימים ארוכים.

מהי עבודת המים חוץ מהענות לקריאות?

אנחנו מבצעים פרויקטים של השקיה, בקטע שבין הצינור הראשי של מקורות לבין החלקות. תפקידנו להניח את הקו המרכזי, להתקין את ראשי ההשקיה – הראשים שמעל פני הקרקע, שנגמרים בברזי פיקוד עם שעונים, כולל חיבור למערכת מחשוב – ולבצע את ההתחברות. צריך לדעת שכיום הפלסטיק כובש מקום נכבד ביותר בנושא הצנרת. החומרים עברו שדרוג גדול, גם בטיב וגם במוצרים, והיכן שקודם היו דרושים כמה ידיים לביצוע החיבור, כולל פאזה, סבון החלקה, ועוד, היום יכול להתקין את זה אדם אחד.

הכל מתחיל מתוכנית מסודרת, בדרך-כלל בהנחיית המדריך החקלאי, שנותן את ההנחיות המקצועיות על טיב ההשקיה, אינטרוול – מרווח ההשקיה – וכמויות, ולאחר מכן מהנדס המים. את פירוט תוכנית העבודה והביצוע עושה פנחס, האיש המקצועי בצוות. בחלקה עצמה מחליט החקלאי על צורת ההשקיה – טפטוף או ממטרים, והוא שמרשת את השטח. למעשה כל חקלאי בשטח הוא טריטוריה בפני עצמה. למשל גבעות החורש התקשרו לנטפים, להנחת שלוחות ההשקיה בתוך החלקות, אך הכל בשיתוף פעולה אתנו. ויש גם מחשוב, המאפשר חלוקה נכונה של כמות המים, בקרה ובחירה איזה ראשים לפתוח. אחד היתרונות הוא בקרת פריצות, כאשר המחשב המרכזי מתריע ומצביע על מקום הפריצה. פנחס: בעת ביצוע חפירות חשוב לא לפגוע בקווים. אחרי 30 ומשהו שנים בשטח יש לי מפה בראש של כל הצנרת התת-קרקעית, ואני זוכר את הקווים בעל-פה. קרה שהרמנו קו מתח שמל גבוה, שנמתח מחגלה עד הדר עם – וגרמנו להפסקת חשמל. לכן, בשטחים של גורמי חוץ אני שואל לפני התחלת העבודה איזה קווים עוברים בחלקה.

איך מתנהל הרישום, קניית החלפים, הוצאת חשבוניות?

יש לנו משרד – מחסן המים, בשיתוף עם מיכה קינן – שבו מוחזקים החלקים ובו אנחנו מכינים את הדרוש לפני היציאה לשטח. מי שזקוק לנו מתקשר לטלפון הנייד, כי במשרד קשה למצוא אותנו. בין העבודות אנחנו מנסים לנהל את הרישומים, למלא את מלאי החלפים, לקבוע מחירים ותעודות משלוח, להשתלט על נושא החשבונות והגביה ולרוץ להנהלת החשבונות, שם אלישבע מוציאה לנו את החשבוניות עם המע"מ.

את הארגון אנחנו עושים יחד, פנחס הוא איש המקצוע ואריה תורם את נסיונו הניהולי. אנחנו משלימים אחד את השני.

הקיבוץ עומד לפני שינוי גדול בנושא המים הצרכניים – הצבת שעון מים לכל דירה וסיום החימום המרכזי - איפה אתם משתלבים בזה?

אנחנו מלווים את הנושא מבחינה מקצועית. ישנה התלבטות באיזה כיוון ללכת, וכנראה שבסופו של דבר יהיה שעון מים לכל דירה, אבל יש הרבה בעיות, כי בדירות רבות יש יותר מכניסה אחת של מים, ויש גם בעיית השקיית הגינות שצריך להפריד. כלומר, יצטרכו לעשות הפרדת צנרת ולהתקין לכל דירה שעון למים קרים ושעון למים חמים. זה גם קשור לפרצלציה, האם לעשות צנרת חדשה, או ראש לכל בית, איפה להשקיע ואיפה להניח את הצינור. אנחנו מלווים את התהליך הזה וכבר עכשיו, התיקונים שאנחנו עושים הם לכיוון הזה, של הפרדה והצבת שעונים. יש כוונה להכניס שעונים גם לכל דשא ובכל אתרי הנוי. כנראה שאנחנו נבצע את זה, יחד עם צוות הבניין ומיכה, ללא קבלנים מבחוץ. נכון שאנחנו נמצאים בפיגור מה, אבל יחד עם הבניין זו תהיה עבודה עצמית של גבעת חיים.

איך אתם מספיקים את הכל?

הימים שלנו באמת מאוד ארוכים, בחורף אולי תשע-עשר שעות ובקיץ אפילו שתיים-עשרה שעות.

צוות הוא בדרך-כלל שני אנשים, זה הבסיס. אם רוצים להגדיל את הענף אז דרוש עוד מערך שלם: מחפר, טרקטור, רכב ועוד אנשי מקצוע, ואז, לא בטוח שזה כלכלי. יש מצבים שצריך תגבור, ואז אנחנו נעזרים ביראון, אם זה מסתדר עם מערכת הלימודים שלו. אנחנו מתפרסמים מפה לאוזן, לא צריך כרטיסי ביקור, אבל לא רוצים לגדול יותר מדי, אם אתה עם עיניים גדולות אז אתה לא משתלט.

כמה זמן תחזיקו מעמד, שני אנשים לא כל-כך צעירים, שעובדים כמו תאילנדים?

פנחס: אני כבר משנת 73 בענף, 32 שנים. למדתי את המקצוע, הייתי במחזור האחרון של קורס טכנאי מים ברופין – אחרי זה כבר קראו לזה הנדסאים. אני יכול לומר, שבלי הידע שרכשתי לא הייתי מצליח ככה בענף.

בחוף, בעבודה כזו, עם ותק וניסיון, יכולתי לפרנס משפחה לבד. לצערי, למרות ההפרטה זה עדיין לא קורה. העבודה כבר לא קשה במיוחד, את פריסת הצינורות עושים בעגלת פריסה, והחפירה נעשית במחפר, אבל האמת, שאנשים נורמלים לא יכולים לעבוד בעבודה כזאת. זו עבודה לאנשים משוגעים. אריה: אנחנו עובדים ככה עוד מהקיבוץ הישן, פנחס במים ואני ברפת ואחר-כך, בין תפקיד לתפקיד, במים. עד היום עבדתי במים במקביל לדברים אחרים, היום אני רק במים. מצד שני, אנחנו מקבלים משכורת לפי שעת עבודה וגם לפי שעות נוספות, ככה שזה כדאי, כל-עוד ההכנסות שלנו גבוהות מהמשכורות.

יש בינינו הרבה ויכוחים, מאוד קשה לעשות סדרי עדיפויות. אנחנו רבים ומתווכחים המון עד הפתרון, והיתרון שלנו, שכשהחלטנו על פתרון אז העבודה רצה. אנשים שומעים אותנו ונבהלים, חושבים שעוד מעט יהיו פה מכות. אנחנו כמו זוג נשוי – לפעמים חושבים שאנחנו אחים, כי שנינו קטנים נמוכים ושמונים, אבל לא, אלה ויכוחים ענייניים, כשבסוף מגיעים לפתרון ורצים אותו. ויש לנו גם האמרות של פנחס...

שיתוף פעולה

חשוב לנו להדגיש את שיתוף הפעולה עם מיכה ועם צוות הבניין. אם צריך להחליף צנרת ארוכה במחנה, דברים שדורשים כוח עבודה מקצועי וכלים – אנחנו מגיעים עם המחפר, ועוזרים בכל נושא, וכשאנחנו זקוקים לעזרה – אשר בר און או עקיבא נחלצים לעזרתנו. יש לנו גם שיתוף פעולה טוב עם הצוות באיחוד, ועם הצוות של עין החורש. אם זקוקים למשהו באופן דחוף, חלקים או עבודה – תמיד אפשר לפנות ולקבל – אחר-כך מחזירים.

ראיינה דינה רמגי

כואב לי

כבר יותר משנה שאני חוזרת הביתה מעבודתי בחדרה - לפעמים בתשע בלילה - ולא מוצאת מקום לחנות. אני חוזרת מאוד עייפה.

לאחר שנוספו דיירים לשכונה שלי ונוספו כלי רכב לחניה על-יד ביתי - ופעמיים בשבוע יש חוג ריקודי-עם - אני לא מוצאת מקום לחנות, אלא רק אחרי שתיים בלילה.

זה כבר סיוט, אני עושה חניית ביניים.

פניתי למזכיר לפני החלטה על החניות ונאמר לי שעוד מעט יהיה בסדר. הכנו חלק מהשטח לחניה בקצה המגרש שלי, עבדנו קשה בשבת - אבל ביום ראשון הופתעת לגלות שתי אבנים ענקיות שחסמו מה שניקינו.

לא רק שאני מרגישה רדופה על-ידי כל מיני אנשים, נוספה לי עוד הפתעה: לפני שלושה ימים מישהו העיר אותי בצעקות ודפיקות בדלת. קמתי מהר וראיתי טרקטור ענקי עובד בדיוק על-יד הרכב שלי, שעמד בחניה ליד מחסן הבגדים. הטרקטור פעל לפי הוראות של ניסים בר נוף, שפך אדמה בשטח שבו עמד האוטו, וגם עליו.

זו אלימות לשמה !!!

אין גבול לחוצפה !!!

לפגוע ברכוש פרטי, ואפילו לא לחכות שאני אוציא את רכבי.

לי יש נכות בגלל בריאות, ובעיר לנכים יש חניה קרוב לבית. אני שואלת, למה פה בקיבוץ אין דבר כזה?

אני מבינה שהייתה החלטה בקשר לחניות אבל לפעמיים צריך שיהיה יוצא-מן-הכלל.

אני מבקשת מהנהלת הקהילה למצוא פתרון לבעיה שלי בהקדם !!!

בברכה חנה קליש

מרפאת השיניים

כדי ליהנות מההנחה הניתנת על-ידי חברת כרטיסי האשראי, מתבקשים החברים לשלם במרפאת השיניים באמצעות כרטיסי אשראי מועדון משק בלבד.

תודה

צוות מרפאת השיניים

לציבור החברים שלום!

ודאי שמתם לב כי סביב גני הילדים הוקמו גדרות המקיפות את הגן. לצערנו זו הוראה שהוכתבה לנו על-פי הוראות מנכ"ל ממשרד החינוך, כי: "גני הילדים חייבים להיות מגודרים בגדר היקפית בגובה 2 מטר".
גן שלא תהיה לו גדר בפועל בניגוד להוראת החוזר יהיה חשוף להרשעה בדין במקרה של העלמות ילד או כל אירוע אחר שייגרם בשל העדר גדר תקנית.
בימים אלה נעשית חשיבה לגבי שילוב הגדר בנוף הקיבוצי – צביעת הגדר וכו'. רעיונות יצירתיים יתקבלו בברכה.

נגה לקח

הודעות בענייני כלבים

- (א) לידיעת בעלי הכלבים: בזמן האחרון, שתי כלבות אכלו רעל באזור שממזרח לקיטור, אחת מהן מתה כתוצאה מכך. אנא שימרו על ערנות ודאגו שכלבכם יהיה תמיד בקרבתכם או בקרבת ביתכם, גם לטובת כלל הציבור. ולכל החברים: איננו יודעים אם מדובר במרעיל סדרתי או הרעלה מקרית. אם יש מרעיל כזה בקרבנו, מקומו מאחורי סורג ובריה, דווחו למנהל הקהילה או לי אם יש חשדות מבוססים.
- (ב) אחד מתפקידיי הוא למנוע מפקח המועצה לאסוף כלבים ששייכים לחברים או תושבים בקיבוץ, אלא במקרים קיצוניים. את רוב הכלבים בקיבוץ אני מכיר, אבל מי שחושש שאיני מכיר את כלבו, ומי שמחליט לגדל כלב חדש, נא לדווח לי, כדי למנוע אי נעימויות וקנסות כבדים. בכל מקרה, אין פריווילגיה זו משמעותה הפקרות, ואני לא אתן חסות לכלבים שבעליהם לא יגדלו אותם באחריות מלאה.
- (ג) תפקיד נוסף שיש לי הוא לדאוג שלא יסתובבו בקיבוץ כלבים חסרי בית. רוב הכלבים שמגיעים אלינו הוזנחו ע"י בעליהם או אבדו. לפני שאני משתמש בפתרון הפשוט למסור אותם לפקח המועצה (כלומר למסור אותם להסגר שבסופו הרדמה), אני משתדל למצוא להם בית חם, כאן או בחוץ. מי שמעוניין לגדל כלב חדש, מוזמן לפנות אלי ובכך להציל כלבים אלו. כמו כן, מי שמוכן להיות "משפחה אומנת" עד למציאת בית חם לכלב העזוב, יפנה אלי ותבוא עליו הברכה.
- (ד) בשבת הקרובה תתקיים תערוכת כלבים גדולה מהרגיל. לאורך כל היום יתחלפו ויופיעו 120 כלבים מגזעים שונים: רטריברים, לברדורים, ספניאלים, פאג, בוסטון טרייר, בולדוג צרפתי, בוקסרים ועוד. מזג האוויר האביבי, ופרסום מסוים בעיתונים, מבטיחים קהל רב ואווירה של פסטיבל. ייתכנו "פקקי תנועה" קטנים באזור גת, ובשל אורך התערוכה עלולה להיות פגיעה מסוימת בפעילות "נבחרת שבת". התאזרו בסבלנות, לאחר תערוכה זו לא תתקיימנה תערוכות במשך יותר מחודשיים.

יניב נהרי

טיול

בשבת יצאנו לטיול משפחות בהדרכת נסים בר נוף. התחברנו לטבע, ספגנו אוויר צלול, צבעים של פריחת שקדיות, כלניות, רקפות, תורמוסים ועוד... מסלול הטיול עבר בנחל תבור, כולם טבלו רגליים, נעליים וסנדלים – וגרביים, במי הנחל הקרים. התרשמנו מאגם של מים מתוקים שנמצא לרגלי כפר קיש, מוקף גבעות ירוקות – פסטורלה אמיתית, וכמו שנסיים אומר: סקוטלנד בלי וויסקי. הרשימה אותנו הנוכחות של משפחת גיל – שלושה דורות, סבים, בנים ונכדים – שבט שלם. התברר שיש ביקוש ורצון לטיולים בנוסח הזה, ויהיה המשך.

ערב סיפורים ומרק חם מס' 2

אומנם היה אתמול ערב חם מאוד ומתאים יותר לערב גלילות, אבל המרקים מעשי ידיהם של: עוזי גלר, מרדכי שבת, גיורא בר ואיציק משי היו פשוט נהדרים. והסיפורים:

פתח איציק משי עם סיפור "תוף" מאוד, גם תופף וגם סיפר. מימי שנפר הביאה סיפור על הרצל, כן כן, חוזה המדינה, צבי אגמי הביא סיפור על שעון בן מאה שנים וקופסת שחמט שנעשתה בעבודת-יד במחנה הפליטים בקפריסין, ואנטה ג'סטקוב הביאה תעודת עולה וסיפרה את סיפור עלייתה לארץ. כך דילגנו בין הזמנים הלוך וחזור ועזר לנו רפי בניק לזכור עם תיעוד טיולים של שנות ה-80 ברחבי הארץ. לאה דגן הביאה סיפור אישי על שתי טבעות, ופוריה הביאה גם כן עם סיפור אישי מאוד, סיפור לידתה, שחל בדיוק בערב הנ"ל, ואנחנו הפתענו אותה עם עוגת יום הולדת. חתמה את הערב שנטי, עם שלל בגדי סארי מקסימים, ואפילו הדגימה איך לובשים ולמה כל סארי וסארי מתאים. אז כנראה שבהמשך יהיה באמת ערב מילקשייק... או משהו אחר קריר.

אנחנו בהכנות לנשף פורים, שיתקיים ביום שישי, 25 במרץ בחדר האוכל – פרטים יבואו. וכמובן שנערוך גם סדר פסח כהלכתו – במוצאי שבת 23 באפריל.

בספרייה נמצא ספר ההגדות של הקיבוצים ובו גם הגדות של גבעת חיים, אותן איירה פאולי. אפשר לעיין בספר וניתן גם להזמין על-פי הכתוב בפרוספקט.

נעמי ואיציק משי

גבעתון

מלל טוב

לשש וצבי מנבר
לנישואי נעמה עם רפאל
ברכות לסבא אהרון
ולכל המשפחה

מלל טוב

ליגאל ותקוה פוארנץ
לנישואי אל עם אל
ברכות למשפחה

מלל טוב

לאילנה וארנון רותם
לנישואי אמיר עם אדית
ברכות לסבתא לוסה
ולכל המשפחה

מלל טוב

לאשר גלעד
לנישואי הלית עם רמי
ברכות לסבתא חנה
ולכל המשפחה

מלל טוב

ליונתן גבעתי
להולדת הנכד
בן לעודד וענת
ברכות למשפחה

מלל טוב

לחנה אפרים
להולדת הנכדה נעמי
בת לרז וליהר
ברכות למשפחה

לכל מברכינו –
בלב, בכתב ופנים מול פנים,
במלאת מאה שנים לישראל גלר
תודה מקרב לב!
בלעדיכם זה לא היה אותו הדבר...!

תודה מיוחדת –
לדינה רמג' שהקדישה עלון חם ומפרגן לכבוד האירוע,
ליניב נהרי שטרח, כתב, תיעד וערך,
לנעמי ואיציק משי שיזמו והקימו את עץ הברכות במסיבת ט"ו בשבט,
ושוב תודה חמה לצוות בית שקמה.
ישראל גלר והמשפחה